

[Nørgaard Sørensen]

tikpladsproblemerne, men derimod en forringelse af visse uddannelsers kvalitet.

Der kan muligvis være nogle få pladser at hente ved yderligere administrative ændringer. Hvis det kan foregå forsvarligt, vil vi være positive over for det, men vi ønsker at understrege, at de faglige udvalgs indflydelse ikke bør ses som en hæmsko i dette arbejde, men som en kontrol af den nødvendige kvalitet i uddannelserne.

Der blev sidste år gennemført en særdeles gunstig tilskudsordning ved oprettelse af lære- og praktikpladser. Vi tror ikke på, at vi opnår flere pladser ved at bruge endnu større tilskud til virksomhederne. Ordningen er så gunstig, som næsten tænkes kan. Derfor bør yderligere initiativer også være af en anden karakter. Der er mange, der ønsker værkstedsskoler, som givetvis kunne afhjælpe en del af praktikpladsproblemerne.

Vi vil være positive over for etableringen af værkstedsskoler, såfremt det betyder, at værkstedsskolerne helt eller delvis arbejdsgiverfinansieres, måske via en forhøjet betaling til Arbejdsgivernes Elevrefusion. Vi finder ikke, at det offentlige pludselig bør finansiere værkstedsskoler for at fjerne presset fra virksomhederne.

For det andet er selve praktik- og lærepladsproblemet jo nu så stort med ca. 10.000 manglende pladser, at mere obligatoriske ordninger bør overvejes. Derfor vil vi opfordre regeringen til at tage kontakt til arbejdsmarkedets parter for at finde frem til en ordning, hvorefter virksomhederne forpligtes til efter nærmere fastlagte kriterier at oprette et bestemt antal lære- og praktikpladser. Hvis de ikke opfylder denne forpligtelse, skal de indbetale et nærmere fastsat beløb til Arbejdsgivernes Elevrefusion. Derved udvides den eksisterende ordning ikke blot til at give tilskud til virksomheder, der opretter mange praktikpladser, men samtidig til at omfatte de virksomheder, der ikke opretter sådanne, hvorved de altså får lov til at være medfinansierende for de manglende pladser oprettelse andetsteds.

I en sådan ordning er der desuden det perspektiv over for de virksomheder, som i kraft af brug af højteknologi måske ikke kan oprette lære- og praktikpladser, der står i et rimeligt forhold til virksomhedens indtjening, at disse ved en sådan ordning også vil være med til at finansiere løsningen af lære- og

praktikpladsproblemet, hvilket vi finder retfærdigt, og vi tror faktisk, at dette bliver et strukturproblem i dansk erhvervsliv fremover. Vi skal altså finde frem til ordninger, hvor virksomheder, der på grund af brug af højteknologi er meget lidt arbejdspladskrævende, også kommer til at deltage i den almindelige uddannelsesforpligtelse, og det kan kun ske ved, at de bliver medfinansierende for pladser oprettelse eller eventuelt værkstedsskoler oprettelse.

Vi mener altså ikke, der er særlig meget konkret i regeringens redegørelse angående dette problem, som vi anser for at være langt den største flaskehals i vort nuværende uddannelsessystem, og vi vil kraftigt opfordre ministeren og regeringen til at tage de tanker, vi her har gjort os, op til en grundig overvejelse, prøve at tage en samtale, en kontakt til arbejdsmarkedets parter desangående og ikke nøjes med det meget, meget lave ambitionsniveau på lære- og praktikpladsområdet, som regeringen har lagt op til i sin redegørelse.

Karen Højte Jensen (KF):

For politikere og for samfundet som helhed er det en presserende opgave at få bragt den store ledighed blandt unge til ophør. Flere års dårlige konjunkturer og disse års særlig store ungdomsårgange har gjort det uhyre vanskeligt at sikre, at de unge har kunnet komme i gang efter folkeskolen eller efter uddannelse. Vi står således med en alt for omfattende ungdomsarbejdsløshed. Især er den langvarige ledighed belastende.

Der er udbredt forståelse for, at der nu må gøres en målrettet og en langt mere konkret indsats for at sikre de unge rimelige muligheder for at starte en normal tilværelse som voksne. De menneskelige aspekter for den unge generation vil på længere sigt være nedslående, hvis denne opgave ikke lykkes.

I øvrigt er det vigtigt, at erhvervslivet også på længere sigt kan sikres en kvalificeret arbejdskraft, hvilket understreger betydningen af at uddanne og kvalificere unge.

Regeringens omfattende redegørelse om en samlet og forstærket indsats mod ungdomsarbejdsløsheden er et udtryk for, at regeringen ser på de unges situation med stor alvor. Det er glædeligt, at redegørelsen er så omfattende, og at den indeholder mange konkrete forslag.